

HONDENMAFFIA

► Zolang er op Europees vlak niets verandert, staan we machteloos. De Europese grenzen staan immers wagenwijd open. In België zijn de controles nihil: voor het hele land zijn er amper tien inspecteurs. Met name de transporten uit het Oostblok en de winkels bij ons moeten veel heter worden gecontroleerd. Controleren bij de fokkers in Oost-Europa zelf is onbegonnen werk. Ze laten je gewoon niet toe op hun terrein. Trouwens, ook in eigen land blijven er mistoestanden bestaan. Onlangs werd door ons toedoen een fokkerij in Sint-Lievens-Houtem gesloten. Er werden liefst 345 kweekteefjes aangetroffen. Als je weet dat die per nest vier pups hebben, dan begrijp je meteen waarom dit echte puppyfabrieken zijn.

Intussen is er in ons land een verbod om katten en honden nog langer tentoon te stellen in winkels. Levert dat iets op?

Handelaars hebben daar een mouw aan gepast en vroegen een vergunning aan als handelaar/kweker. De wetgever heeft gewoon te veel achterpoortjes opengelaten. Nee, die wet is het welzijn van de dieren niet ten goede gekomen.

Hoe kan je als koper zeker zijn van je diertje?

Door met rasverenigingen te werken: zij zullen je aan de goede adressen helpen. Van het moment dat de kweker met meerdere rassen tegelijk werkt, kan je je vragen binnens stellen.

Wat kan je doen als je toch bedrogen bent?

Je kan je beroepen op de wet ter bescherming van de consument, die nog maar een jaar in werking is. Op elk aangekocht 'goed' heb je twee jaar waarborg op verborgen gebreken. Ook een pup wordt gezien als koopwaar, en valt dus onder deze wet.

■ GUY VAN GESTEL

INFO vzw Anti Broodfok Actie
www.broodfok.be of meldpunt.broodfok@gmail.com

ZIJN VOORGANGERS

Stijn Meuris

Annemie Peeters

Ianka Fleerackers

Jeff Hoeyberghs

Sven Ornelis

WISSELCOLUMN

Dwars Door Het Leven

JEAN PIERRE VAN ROSSEM (SLO)

DE LAATSTE SCHOOLDAG

Voor heel wat kinderen is de eerste schooldag een heugelijke gebeurtenis. Er is de traditionele knuffel, het loslaten van de hand van vader of moeder, het nauwviven, soms een traantje, een dikke kus bij het loslaten van de veilige hand. Van mijn eerste schooldag herinner ik me niets meer. Toch weet ik het zeker: de knuffel en de kus waren er in mijn geval niet bij. Die hoorden er niet bij in het kille gezin waarin ik woonde. Hooguit zal er een kruisje op het voorhoofd zijn geweest. Want mijn ouders waren katholiek, zeker in het publiek, als iedereen het zag.

VERKLEUTERING

Herinneringen aan mijn jeugd? Ik heb ze opgesloten, vergrendeld, in de meest donkere kamer van mijn geheugen. Achttien jaar lang heb ik niet geleefd. Achttien jaar die ik bovenal wil vergeten. Er vooral nooit meer aan denken. Wat ik me daarentegen wél goed herinner, is mijn laatste schooldag, toen ik afstudeerde aan de Gentse universiteit. Daar was ik als achttienjarige heen getrokken met torenhoge verwachtingen. Eindelijk zou ik alles weten over wiskunde, alles over economie. Immens was de ontgoocheling bij het afstuderen. Vier jaar lang had men mij geleerd hoe de kosten moesten worden geminimaliseerd, de winsten gemaximaliseerd. Economie, dat was vooral de voortdurende geruststelling van het burgerlijk geweten, het gedwee in de pas lopen in een kapitalistische samenleving die van alle fouten werd versoond. Kritisch denken hoorde er vooral niet bij.

Wat ik mij herinner van de laatste schooldag is die immense ontgoocheling. Van alles wat ik dacht te kunnen bijleren werd er niets gedoceerd. Nergens iets waar je concreet wat kon mee doen. Oké, er was

boekhouden. Maar daarvoor bestaan acco-kantoren, en aan boekhouden had ik altijd al. Wat ik dus van economie weet, heb ik zelf vergaard. Uit stapels boeken. Zoveel dat ze binnen kunnen, dat ik in Herentals een j moet huren om ze daar op te stapelen.

PUT DEMPEN

Ondertussen woekert de crisis voort, he. Belgische regeringen al meer dan twintig euro in onze zieke grootbanken gepompt. Dat gat in de begroting opgelopen tot vijftien miljard. **Wie die put gaat dempen? U en ik, u en mijn kinderen. Hoe? Straks de accijnzen op diesel weer opgetrokken, de roerende voorheffing naar omhoog, een 'gezondheidsbelasting', terwijl banken miljoenen honussen hebben opgestreken, geen cent mochten van terugbetalen.** Je v moet moedeloos van. En de crisis bestrijden? Daar is niets van in huis. Daar is geen geld meer te verdienen. Het werd al een keertje uitgegeven: in de putter grootbanken gedumpt. Wanneer de burger gehoorzaamheid? Of zullen we ons nog maar laten stropen door een bende onbekwamen de grootste bank tegen braderieprijzen verkopen aan Hollanders en Fransen? Ik baal. Mezelf ter. ■

Jean Pierre Van Rossem

VOLGENDE WEEK

Tv-kok Jeroen Meus